

Caritas Szent István
Szociális Központ

2021 15 szám

Mottó: „mint ahogyan a gyermekláncfű láncszemei, úgy kapcsolódnak egymáshoz a mi életeink...”

Búcsú a TARKA KÖVEK HÁZÁTÓL

Az elmúlt hetekben szomorú szívvel vettünk búcsút Központunk első házatól, mely a **TARKA KÖVEK HÁZA** nevet viselte szinte 20 éven keresztül. Azért kapta ezt a nevet, mert ahány gyerek megfordult benne, mind más és más egyéniség, más és más emberi palánta.

Ez volt az első ház, amely otthont adott öt kis babának. Itt teheték meg első lépéseiket, itt tanultak meg beszélni István, Andi, Bobi, Sergiu és Mária. Arról, hogy milyen sok gonddal és törődéssel vették őket körül már első pillanattól a nevelők, mennyi sok figyelmet igényeltek ezekben az első években a pici csecsemők, egész könyvet lehetne írni.

De itt töltötték első éveiket a Csányi gyerekek, a Polcsis iker testvérpár, a Sipos gyermekek, a Lita testvérek, Dárius és Sebi, Dániel, Robi és a Bódis gyerekek is.

Mennyi sok emlék jön elő hirtelen, amikor a fénykép albumot kinyitjuk!...Még most is emlékszem, amikor a gyerekek esténként a csordát várták és vígan

szürcsölgette Julika a habos tejet.

Ez a ház mindig egy kis meleg fészek volt, igazi otthona a gyerekeknek, akik családias légkört, biztonságot és melegséget találtak benne.

Az első születésnapokat is itt ünnepeltük meg és milyen jól esett látni, hogy a gyerekek nap mint nap fejlődnek, ügyesednek, óvodába majd iskolába mennek.

Hány vendég tért be hozzánk az évek során és milyen szívesen segítettek a kicsik dédelgetésében.

Mindezen élményekre hálás szívvel tekintünk vissza.

Köszönjük elsősorban az Úrnak, hogy ennyi éven keresztül megtartotta ezt a házat! Köszönjük, hogy jólelkű támogatókat küldött ezen ház megsegítésére!

Nem feledkezünk el **Ronald Ehlers** diakónus úrról, aki ezt a házat szinte alapjaitól felújította és az első években működésbe hozta.

Legnagyobb köszönetünk ezen pillanatban **Georg Wilfinger** Apát Úr felé és az **AURO-DANUBIA** Alapítvány tagjai felé irányul, akiknek köszönhetjük, hogy 15 éven keresztül a

ház működését, fenntartását, anyagi hátterét biztosították.

A Tarka Kövek háza 2021 április 1-én bezárta kapuit. A mai világhelyzetben, amikor az anyagi gondok szinte mindenhol jelentkeznek, ez egy nehéz, alaposan megfontolt elhatározás volt Vezető Tanácsunk részéről. A házban nevelkedő öt gyermeket Központunk Szívárványháza fogadta be.

A ház nem marad továbbra sem üressen. Fiataljaink, akik már az önállósulás útjára léptek, akiknek már munkahelyük van, fogják azt ideiglenesen otthonuknak tekinteni. Jelenleg Darius, Florin és Zsombi laknak benne.

Hálasan köszönjük mindazoknak, akik támogattak minket ezen ház fenntartásában és működtetésében az évek során!

EMLÉKEK

Az elmúlt héten a gyerekekkel felelevenítettünk pár pillanatot, melyeket ebben a házban éltek át. Ezek legfőképpen a nevelőikhez kötik őket. Ezen szép emlékek felidézésével szeretnénk megköszönni, mindazoknak, akik az évek során az itt lakó gyerekek nevelését, mindennapi gondozását látták el.

**Hálásan köszönjük a fáradságos munkátokat, a figyelmességeket és jószágotokat, amit a hosszú évek során minden itt nevelkedő gyermekért tettetek!
A szép emlékek örökre megmaradnak és nem vesződnek el!**

Zsanett emlékei

Én szívesen emlékszem vissza Anci nénire, kis koromban sokszor elvitt haza hozzájuk és adtunk enni a csirkéknek, meg a kutyáknak az udvaron. Sok mindenre megtanított engem, például hogyan kell gondozni a kutyákat.

Kati néniről az jut eszembe, hogy amikor pakoltuk a ruháinkat, akkor mindent be akart tenni, hogy ne felejtsék el semmit sem. Akkor sokat nevtünk, mert azt is be akarta pakolni, ami nem az enyém.

Erikáról eszembe jut, hogy a karanténban fogkrémmel kentük be Darius arcát és sokat viccelődtünk.

Éva néniről az jut eszembe, hogy mindig kényeztetett minket és olyan ennivalót készített, amit szívesen megettünk. Erzsike nénivel sokszor játszottunk társas játékot és mindig rendet rakott a szobánkban.

Terike néniről az jut eszembe, hogy amikor kicsi voltam és indultunk az óvodába, ő mindig két copfba kötötte be a hajamat, mert tudta, hogy ez az én kedvenc frizurám.

Köszönök nektek mindent, amit értem tettetek és kívánok nektek, meg a többi nevelőnek is jó egészséget és sok boldogságot!

KÖ-

-SZÖ-

-NÜNK

SZÉ-

-PEN

**MIN-
DENT!**

Zsolti emlékei

Nekem amióta leköltöztem a nagy házba nagyon hiányoznak a nevelők, hiszen hét éve keresztül ők neveltek engem. Nagyon boldog voltam, amikor együtt játszottunk velük az udvaron.

Erikával sokszor viccelődtem. Kati nénivel jó volt mindig társasjátékozni. Terike nénivel jó volt focizni. Éva nénivel meg az volt a jó, hogy amikor ő volt szolgálatban, mindig megkérdezte, mit szeretnék enni reggelire és amikor felébredtünk ő azt készítette el nekünk.

Erikára és Terike nénire úgy tekintettem, mint anyukámra. Mindig jó tanácsot adtak nekem és nagyon szerettem őket, de a többi nevelőt is.

Nagyon jó volt velük együtt lenni!

Köszönöm nektek a sok türelmet, a sok kedvességet amivel neveltek minket!

Roli emlékei

Én szívesen gondolok vissza arra az időre, amikor Erikával és Terike nénivel voltunk a karanténban, mert akkor minden este ettünk popkornot és csipszet, na meg finom sütitet.

Erikáról az jút eszembe amikor rá gondolok, hogy sokszor készített nekünk süteményt, meg nagyon jó volt vele kiütöst játszani.

Terike nénivel sok szép emlékem van. Volt amikor elmentük haza hozzájuk és megmutatta nekünk a halakat a tóban és megnéztük a disznót is az olban.

Anci nénivel és sokszor voltunk sétálni és vele sokszor tanultuk gondozni a növényeket a szolárban.

Éva nénivel sokszor lehetett társasozni és jókat tudtunk beszélgetni vele.

Erzsike nénivel is sokszor tudtunk játszani és mindig figyelt arra, hogy tiszta legyen a ruhánk.

Kati nénivel emlékszem, hogy sok érdekes filmet néztünk és mindig segített nekem a ruháimat rendbe rakni a szekrényben.

Minden nevelőre szívesen gondolok és köszönöm nekik a sok gondoskodásukat!

Diana emlékei

Nekem a legszebb emlékem Terike néniről és Erikáról az, hogy amikor ők voltak szolgálatban, akkor sokszor sütöttünk együtt süteményeket és mindenki nagyon örült neki, mert finomak voltak.

Anci nénivel nagyon jókat viccelődtem, sokszor játszottunk együtt meg az jutott eszembe, hogy ő sokszor tanított minket a jóra. Jó tanácsokat adott mindig nekem.

Éva néni, Kati néni és Erzsike néniről az jutott eszembe, hogy ők mindig megkérdezték, hogy mit szeretnénk reggelire, vagy vacsorára és a kedvenc enivalónkat készítették el nekünk. Ez szuper jó volt! Mindig megleptek minket valami finomsággal.

Én minden nevelőnek köszönöm a sok jót amit értünk tettek és kívánom, hogy továbbra is egészségesek legyenek!

Miklós emlékei

Nekem a legszebb emlékem Terike nénivel az volt, hogy megtanított engem madártejet főzni.

Anci néni mindig figyelmes volt, meghallgatott és mindig megjutalmazott ha valami jót csináltam.

Erzsike nénivel az volt a legszebb emlékem, hogy amikor mentünk Biharfüredre, akkor ő elkísért minket és figyelt arra, hogy ne fázzunk meg.

Eva nénivel sok szép emlékem volt. Egyike az, amikor felmentünk az ő szőlőjébe a hegyre, és amikor elvitt minket haza hozzájuk, minig úgy fogadott, mintha a saját leányai és fiai lennének.

Kati nénivel az volt az egyik emlékem, amikor elmentünk Feketeerdőre, ő mindig eljött velünk és a vízesésnél van is közös képünk vele.

Erikával emlékszem, hogy a karantén idején sok süteményt készítettünk együtt.

Nagyon szépen köszönök nektek mindent, amit értem tettek és azt is, hogy sok jóra tanítottak és néha meg is szidtak, amikor hibáztam, mert ebből tanultam. Tudom, hogy nagyon szerettek engem

